

OBORZENIE (3) *sb n*

oborzenie (2), **oburzenie** (1); oborzenie *BudNT*, *NiemObr*; oburzenie *Calep*.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-), końcowe e prawdopodobnie pochylone (Calep -ę).

sg N oborzeni(e) (1). ◇ A oborzeni(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Wzburzenie, gniew, niechęć; indignatio PolAnt (2) :

*Zwrot: »przeciwko [czemu] oborzenie wszczynać« (1): Piżąc o nas/ iákobyłmy pod płafzczykiem/ iákiegoś zmyślonego nabożeńftwá [...] wżytkie fprośności potáiemnie wykonywác mieli/ y przeciwko zwierzchności oborzenie wżczynác. *NiemObr* 150.*

*Szereg: »oborzenie i gniew« (1): A owym co z fporu á nie fą powolni prawdzie/ lecz powolni niefprawiedliwości/ oborzenie y gniew [*indignatio et ira*]. *BudNT Rom* 2/8.*

2. Zniszczenie, zrujnowanie (1) : Ruina – Obalienię, oburzenie. Szkoła. *Calep* 932b.

Synonimy: 1. gniew, niechęć; 2. obalenie, zniszczenie.

Cf **OBORZYĆ SIĘ, OBURZYĆ**